

א) [לעיל ז.א.] ב) [לעיל ז.ב.] ג) [לעיל ז.ג.] ד) [לעיל ז.ד.] ה) [לעיל ז.ה.] ו) [לעיל ז.ו.] ז) [לעיל ז.ז.] ח) [לעיל ז.ח.] ט) [לעיל ז.ט.] י) [לעיל ז.י.]

הגהות הב"ח

א) גמ' השתא דאמר דאמר'י מנו:

גליון הש"ס

גמ' אפר רבא לעולם. עיין לקמן דף י"ב מוס' ד"ה חמישה וינמרים דף י"ד ע"ב צ"ח ד"ה אמר רבא:

מוסף רש"י

אם היתה טלית מוזהבת חולקין. כלומר אפילו היא מוזהבת חולקים (לעיל ז.א.). במקום ובמקום קנייתה מיל פלוני (לעיל ז.ב.).

שנים אוהזין פרק ראשון בבא מציעא

ח.

עין משפט
נר מצוה

גג א מ"י פ"ט מהלכות טוען וטוען ה"י י סמג ע"ש זה טוש"ע ח"מ סי' קלח סעיף ד:
גד ב מ"י פ"ז מהלכות אבידה ה"י ג סמג ע"ש עד טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף א:
גה ג מ"י פ"ב מהל' גביה ה"י יד סמג ע"ש עד טוש"ע ח"מ סי' טו ד ה מ"י פ"ז מהל' גולה ואבידה ה"י ד סמג ע"ש עד טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף ד:

רבינו הגנאל

כיון שהפמ"ד רב פפא משתנו דקתני חילוקין בתפסי לה בכרכשתא דקדק רמי בר חמא ואמר זאת אומרת המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו. רבא אמר לפולם לא קנה ומתני' היינו טעמא מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. תדע דאילו האומר לחבירו צא וגנוב לי פטור המשלח דק"ל אין שליח לדבר עבירה ואילו שותפין שגנבו חייבין ושק"ל וטרי' בה ואסיקנא דוקיא דרמי' בר חמא מסיפא דמתני' בזמן שהן מודין או שיש להן עדים כי שניהם ביחד מצאוהו ושניהן אב"י אגבהוהו בכרכשתא חולקין בלא שבעה ש"מ המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו. דהא תרווייהו מסייעי להדרי' בעידנא דמגביהו לה. ורבא אמר לך שאני הכא מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה. וק"ל כרמי' בר חמא והוא דאמר ליה זכי לי דהא ר' יוחנן קאי כוונתיה ואמר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ואם יקשה לך הא דתנן היה רוכב על גבי בהמה וכו' התם באומר תנה לי ולא אמר זכה לי. היו שניהם רוכבין על גבי בהמה וכו'.

דחויא לבני מלכיה. לבנים קטנים: **זאת אומרת.** מתני' דקתני שנים שהגביהו מציאה קנאוהו וחולקו וכשמגביה מגביה לעת שיקנה זה חבירו חליה ש"מ המגביה מציאה כו'. ולקמיה פריך דיוקא דרמי בר חמא מהיכא מאיזו צבא ממשנתנו הוא למד כן: **ולא יקנה לא זה ולא זה.** וכל הרוצה יחטופנה מידם:

לעולם אימא לך לא קנה חבירו. היכא למגביה לא נתכוין לקנות זה כלום. וטעמא אמר לקמן (דף ט.) דהוי תופס לבעל חוב במקום כו': **והכא.** דקתני במתני' שנים שהגביהו מציאה קנו מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה: **סדע.** דלפ"י אמר לא קנה חבירו היכא דהגביה כולה לעת חבירו הכא דהגביה לעצמו ולחבירו קני משום מגו: **פטור.** המשלח פטור מלשלם כפל דק"ל אין שליח לדבר עבירה להמחייב שולחו אלא שליח דדברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין: **ואילו שותפין שגנבו.** והאחד הוציאה מרשות בעלים לעצמו ולעת חבירו אמרינן צבא קמא (דף ע"ב): **דחייבין: השתא דאמרנו.** מגו דזכי לנפשיה כו' חרש ופקח שהגביהו מציאה קנאוהו א"ע"פ שהגביהו של חרש אינה הגביה לקנות אלא מפני דרכי שלום דמתן (גיטין דף נ"ט): חרש שטוה וקטן יש בהן גזל מפני דרכי שלום אפילו הכי אמרנו מגו דזכי לנפשיה כו': **בשלמא חרש קני דקא מגבה לה בן דעס.** לראשה השני לזרז שניהם וראשו של ד' חרש לבני חרש מיהא הויא הגביה כדמתקן ליה מפני דרכי שלום אלא פקח במאי קני לגבי פקח הוי ראשה שהגביה החרש כמונו על גבי קרקע דהגביהו דחרש לא קניא אלא מדרכי שלום בעלמא: **ומאי מגו.** איכא למימר הכא דקאמר השתא דאמרנו מגו אמרינן מגו וחרש אמאי קני הא לא זכי פקח לנפשיה דנימא דזכי נמי לחבריה ולא הויא הגביהו דפקח הגביהו: **אם סמאל לומר.** כלומר אפ"י אם תמלא לומר המגביה מציאה לחבירו כו': **הכא אדענא דיידיה קא מגבה ליה.** האי פיקח: **דלא ליפסי לאיננוי.** עם החוטפים מהם: **מהיכא.** מאיזו צבא ממשנתנו קא דייק לומר זאת אומרת: **הא קאמר כולה שלי ואנא אגבהיה.** והיאך נאמר לא יקנה לא זה ולא זה ויצא אחר ויטלנה והלא כל אחד טוען אני הגביהתי ואין כאן מגביה מציאה לחבירו ומה יש לו להשיב בשלמא האי שכתבו המוחזק זה כמוהו אמר לא הגביהתי אתה כי אם אני אכל אחר מן השוק מה יטעון: **ממשנה יסירה.** אמרינן דהמגביה מציאה כו' ומשום הכי אמרינן יחולקו דאמרנין שניהם הגביהו והוא ליה כל אחד מגביה מציאה לו ולחבירו וקני. דאי משום דלא ידעינן הי מיייהו משקר והוא ליה ממון המוטל בספק וחולקין בצדועה משום שלא ידעו כל אחד ואחד הולך ותוקף כדאמר'י לעיל (דף א.) הא שמענא ליה מרישא: **לשו' כמש"כ אבידה.** מדהוה מצי' שלי' ולפטור. משצדעה: **ממשנה יסירה כו'.** כדפרישית: **דרבנן קני.** ואע"ג דלא משיכה היא שאינה זזה ממקומה שאין מנהיגה ברגליו: **לריבא למימר.** דהיכא דלקוחה בין שניהם שיחלקוהו בלא שבעה: **אלא לאו במציאה.** ואיטרקין לאשמעינן שאין אחר יכול לחוטפה דמגביה מציאה לחבירו קנה חבירו: **ורבא אמר לך.** בעלמא היכא דלא נתכוין המגביה לזכות זה לא קנה חבירו ומשנה יתירה דמתני' אשמעינן המגביה מציאה לו ולחבירו קנה אף חבירו דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה: **שמעית**

דחויא לקטניה. ופריך דטלית מוזהבת לא עבדי לקטנים ול"ג דחויא לתרווייהו דל"כ מאי פריך מטלית מוזהבת: **ישותפין שגנבו.** פי' בקונטרס שהוציא לעצמו ולעת חבירו כדליתא צ"ח (דף ע"ב): ואין נראה דהתם צטציה איירי וצטציה אפי' אמר לא וצטצ לי חייז דדרשינן (שם דף ע"ב). תחת לרבות השליח אלא שותפין שגנבו שהגביהו שניהם:

ומאי מגו מגו דשני חרשין. תימא מנלן דלמא תרי מגו לא אמרי' דצ' חרשין דקנו היינו מטעם מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה:

אלא מסיפא זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי. אית דל"ג הכא הא תו למה לי דממשנה גופה קא דייק דקאמר חליה שלי והיינו שהגביה עם חבירו ולפי דבריו לא יטול כלום אלא ודאי מגביה מציאה לחבירו וזה ופריך ממאי דצמציאה דלמא צמקא וממכר והוא הדין דהוה מצי לחבירו דהא דלמא חליה שלי כגון דלמא תפסקיה חליה צדי או הגביהתי כולה לקנות חליה אצל עדיין היא מדקדק מיתורא דמתני' לכך דחי ליה דלפ"י מיתורא אינו יכול לדקדק ולספריס דגרסי הא תו למה לי י"ל דמשום דמגופא דמתני' לא מצי למידק כדפרישית אף קשה אמאי קאמר דלמא צמקא וממכר אפילו מיירי במציאה מצי לחבירו כדדקי וי"ל צדוקא ממאי דצמציאה דלפ"י לא מוקמת צמקא וממכר משום דלא משכחת חידוש אלא צמציאה מציאה לחבירו כי נמי איירי צמקא וממכר יש חידוש דלא נימא משיב אבידה הוא וה"ה אם מיירי במציאה לא יוכל להוכיח כלום:

מנהיג

וכי תימא מאי שנא משני חרשין דעלמא התם תיקינו להו רבנן דלא א"תו לאנצויי הכא מימר אמר פקח לא קני אנא אקני אמר ליה רב אחא בריה דרב אדא לרב אשי דיוקיה דרמי בר חמא מהיכא אי נימא מרישא שנים אוהזין בטלית התם האי קאמר כולה שלי ואנא אגבהתי כולה והאי אמר כולה שלי ואנא אגבהתי כולה אלא מהא דקתני זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה וממכר אלא מסיפא זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו וממכר מאי למימרא איצטריך סלקא דעתך אמינא האי דקאמר חציה שלי להוי כמושיב אבידה וליפטור קמשמע לן דהא י' איערומי קא מערים סבר אי אמינא כולה שלי בעינא אשתבועי אימא הכי דאהוי כמושיב אבידה ואיפטור אלא מהא הוי שנים רוכבין על גבי בהמה הא תו למה לי אלא ממשנה יתירה שמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ודלמא הא קמשמע לן דרוכב נמי קני אלא מסיפא בזמן שהן מודין או שיש להן עדים חולקין בלא שבעה במאי אי במקח וממכר צריכא למימר אלא לאו במציאה ושמע מינה המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו ורבא אמר לך מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה: היו שנים רוכבין: אמר רב יוסף אמר לי רב יהודה שמעית

המוטל בספק וחולקין בצדועה משום שלא ידעו כל אחד ואחד הולך ותוקף כדאמר'י לעיל (דף א.) הא שמענא ליה מרישא: **לשו' כמש"כ אבידה.** מדהוה מצי' שלי' ולפטור. משצדעה: **ממשנה יסירה כו'.** כדפרישית: **דרבנן קני.** ואע"ג דלא משיכה היא שאינה זזה ממקומה שאין מנהיגה ברגליו: **לריבא למימר.** דהיכא דלקוחה בין שניהם שיחלקוהו בלא שבעה: **אלא לאו במציאה.** ואיטרקין לאשמעינן שאין אחר יכול לחוטפה דמגביה מציאה לחבירו קנה חבירו: **ורבא אמר לך.** בעלמא היכא דלא נתכוין המגביה לזכות זה לא קנה חבירו ומשנה יתירה דמתני' אשמעינן המגביה מציאה לו ולחבירו קנה אף חבירו דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה: **שמעית**

גו א מיי פ"ט מהלכות
כלאים הלכה ט סג
לאחין רכב טושי"ע י"ד ס"י
ל"ח סעיף ב:
גו ב ש"ע ח"מ ס"י ק"ח
סעיף א וע"ש בטור
וב"י:
גו ג מיי פ"ח מהלכות
אבידה הל' ו סג
עשין עד טושי"ע ח"מ ס"י
רע"א סעיף ב:
ס ד מיי פ"ח מהלכות
אבידה הלכה ז ופ"ב
מהל' מסירה הל' ו ופ"ט
מהל' טוען ונטען הל' ז
סג עשין עד וס"י פ"ב וס"י
ל"ח טושי"ע ח"מ ס"י ק"ח
סעיף א וס"י ק"ח סעיף ב
וס"י רע"א סעיף ג:
סא ה מיי פ"ח מהל'
אבידה הל' ה וע"י
בהגהות ונמ"מ וכו'
סג עשין עד טושי"ע ח"מ
ס"י רע"א סעיף ג:

רבינו חננאל

הא דאמרן רובכ מנהיג
חד קני וחזי לא קני ואמר
רב יהודה נחזי אנן מרתנן
בפ כלאי הכרת מנהיג
סופג מי וכו'. פי' המנהיג
בשור (א) ובחמור ודש או
חורש סופג מי' והיושב
בקרן סופג מי' ר"מ פטר
את היושב בקרן. שמואל
מפ"ן וחזי היושב בקרן
סופג מי' דברי ר' מאיר
וחכמים פוטרין את היושב
בקרן הנה היושב בקרן
כמו רכוב הוא וכו' דפ"י
ליה רבנן שפעין מנהיג
דלא (ב) הוא מנהיג בהבמה
שורכב עליה ולא
מתעבדא מכחו ולא
חרישה ולא דישה לפיכך
הוא פטור הלכך רובכ
לחודיה לא קני וכ"ש רובכ
במקום מנהיג ודברים
פשוטים הן. פי' מוסירה
כגון פרומביא ואפסר כל
בהמה בראוי לה. החופס
במוסירה לא קני לא
במציאה ולא בנכסי הגר
דלא לא מסר ליה אחרינא
אבל מוסירה מחבירו קני
דלא מסר ליה חבירו.
מיתבי היו שנים ורכבן
על גבי בהמה וכו'. ופ"ק
במנהיג הבהמה שורכב
עליה (בקרפ) [בגליון].

(א) אולי י"ל דלא חזי כמנהיג
דהמה שרובכ עליה דלא
אשתעבדא ממנו ולא חזי
מחרישה ודישה לפיכך וכו'.

מנהיג לחודיה מי איכא מאן דאמר לא קנה

ל"ה צפ"ק דקדושין (דף כה: ושם) דבהמה [בין דקה בין גסה] אינה נקנית אלא בהגבהה *מ"מ פריך מכה סתם ממתניתין דלא תנן אחד רכוב ואחד מנהיג כו' והא דתנן צפ"ק דקדושין (שם) ז' דבהמה גסה נקנית במסירה

דברי ר"מ ור"א אף במסירה קאמר וכו"ש במשיכה וכן התם בגמ' דהיכא דמוכר מסירה הו"פ אף במסירה ובמקום שמוכר משיכה דוקא ולא מסירה וכללו הכי נר"ך לומר כן התם: **ר"ב** הוא דלא קני. ומתני' דלא רכוב דחי לקמן במנהיג. **ברגליו:** ר"ב עדיף תפיס בה. *אין לפרש תפיס ברגליו או במה אלא במה שהוא תפוס במסירה קני תפיס בה דלא בסמוך נקט האי לישנא ונר"ך לומר תפיס בה ואולא נמי מעט מחמתיה או דלמא מנהיג עדיף דאולא מחמתיה טובא דאי לא מיבצעא ליה ברכוב אלא משום תפיס בה גרידא א"כ מה פושט בסמוך מיושב דפטור והכי נמי דרכוב לא קני והלא לענין כלאים אינו תלוי כלל בתפיסה אלא בצולא מחמתיה ולענין קנין אינו תלוי כי אם בתפיס בה ולא בצולא מחמתיה: **או דלא** מנהיג עדיף בו'. מימה לנפשות ממתני' דמנהיג קונה במקום רכוב ואי רכוב איירי במנהיג ברגליו כ"ש דמנהיג עדיף דאפילו במקום רכוב ומנהיג ברגליו קני כ"ש במקום רכוב לחודיה וי"ל דמן המשנה אין להוכיח דקני מנהיג במקום רכוב דאפילו לא קני מיקרי מוחזק דכיון דמנהיג לחודיה שלא במקום רכוב קני מקרי מוחזק אפי' במקום רכוב ומ"מ לקמן מוכיח שפיר ממתניתין דרכוב לחודיה קני מאחר שקרי מוחזק דאי אפילו לחודיה לא קני סברא הוא דאפי' מוחזק נמי לא הוי וכן לעיל דקאמר אילימא מהא שנים אוחזין האי אמר כולה אגבמתי' אבל שנים שהגביהו לא קנו התם נמי אע"ג דמנו שהם שניהם תפוסים לא קנו מקרי מוחזק כיון דאם היה מנהיג לחודיה אילו לא היה חבירו תפוס בלד השני היה קונה לכך איקרי מוחזק אפילו עם חבירו *ומסיפא אין להוכיח דרכוב ומנהיג קנו שניהם זה במקום זה דקתני אס' היו שניהם מודים יחלוקו דאין שניהם בהגהה או בקנין אחר: **ר"ב** לחודיה לא קני. נראה דרכוב יהודה היה מסופק אס' שמע משמואל ברכוב לחודיה ומנהיג לחודיה ואז פשיט ליה דרכוב הוא דלא קני או אס' שמע ליה ברכוב במקום מנהיג ואז מספקא ליה אלא שמע משמואל ברכוב במקום מנהיג ותו לא א"כ ס"ל לשמואל דרכוב לחודיה קני והשתא פשיט רב יהודה דאפילו לחודיה לא קני: **מהו דתימא רבוב עדיף.** פי' חזקתו עדיף ויצטל את חזקת המנהיג קמ"ל דשניהם מוחזקים ויחלוקו אבל אין לפרש מהו דתימא דרכוב עדיף ויצטל את קנין המנהיג קמ"ל דשניהם קנו כדפרישית לעיל דאפילו לא הוי קני במקום רכוב מקרי מוחזק כיון דמנהיג לחודיה קני וא"ת לעיל כי פריך השתא יושב קני רכוב מיבצעא לישני דקא משמע לן דלא מצטל חזקת רכוב דתפיס בה ואולא מחמתיה את חזקת המנהיג וי"ל דאין נר"ך להשמיענו דפשיטא דרכוב לחודיה בלא מנהיג ברגליו לא חשיב לצטל את חזקת המנהיג דאי משום דתפיס בה מנהיג נמי אולא מחמתיה טפי מרכוב אבל השתא דמייירי במנהיג ברגליו דכיון דכל מה שיש במנהיג יש ברכוב ועוד דתפיס בה יצטל את חזקת המנהיג קא משמע לן ולפי מאי דאוקיימנא השתא במנהיג ברגליו אחיז כרבנן וכל שכן כרבי מאיר:

שמעית מיניה דמר שמואל תרתי רכוב ומנהיג

חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו היכי דמי אילימא רכוב לחודיה ומנהיג לחודיה מנהיג לחודיה מי איכא מאן דאמר לא קני אלא מי איכא למימר דלא קני רכוב הוא דאיכא למימר אלא רכוב במקום מנהיג איבעיא ליה מאי רכוב עדיף דהא תפיס בה או דלמא מנהיג עדיף דאולא מחמתיה אמר רב יוסף אמר לי רב יהודה נחזי אנן (ב) דתנן "המנהיג סופג את הארבעים והיושב בקרן סופג את הארבעים ר"מ פוטרי' את היושב בקרן ומדאפק שמואל ותני וחכמים פוטרין את היושב בקרן שמע מינה רכוב לחודיה לא קני וכל שכן רכוב במקום מנהיג אמר ליה אבוי לרב יוסף הא זמנין סגיאין אמרת לן נחזי אנן ולא אמרת לן משמיה דרב יהודה א"ל אברא ודברנן נמי דאמרי ליה היכי פשיט מר רכוב מיושב יושב לא תפיס במוסירה ואמר לי רב ושמואל דאמרי תרוייהו מוסירה לא קני איכא דאמרי א"ל אבוי לרב יוסף היכי פשיט מר רכוב מיושב יושב לא תפיס במוסירה רכוב תפיס במוסירה א"ל הכי תנא אידי מוסירה לא קני אתמר נמי אמר רבי חלבו אמר רב הונא מוסירה מחבירו קנה במציאה ובנכסי הגר לא קני מאי לשון מוסירה אמר רבא אידי אסברא לי כאדם המוסר דבר לחבירו בשלמא מחבירו קני דקא מסר ליה חבירה אלא במציאה ובנכסי הגר מאן קא מסר ליה דליקני מיתבי *היו שנים ורכבין על גבי בהמה וכו' מני אילימא רבי מאיר השתא יושב קני רכוב מיבעי אלא לאו רבנן ושמע מינה ורכוב קני הכא במאי עסקינן במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג תרי גווני מנהיג מהו דתימא רכוב עדיף דהא מנהיג ותפיס בה קמ"ל ת"ש שנים שהיו מושכין בגמול ומנהיגין בחמור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג במדה

לקמן בשמעתין: איכא דאמרי רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחזי אנן וא"ל אביי היכי תפשוט רכוב כו': אידי. שם חכס: מחזירו. מקח וממכר: **בנכסי הגר.** שמת ואין לו יורשין וכל הקודם בנכסיו זכה בהן: *ומהו לשון מוסירה. שמוסרין אותו צו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרן סופג את הארבעים ומתני' יחידאה היא ולית הלכתא כוותיה: **השתא לר"מ יושב קני.** דקאמר היושב בקרן סופג את הארבעים: **רכוב מיבצעא** ולמה לי לאשמעינן בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמעינן דיושב הוא דפטור אבל רכוב לא ומיבצעא לרב יהודה דפשוט רכוב מיושב: **במנהיג ברגליו.** דקנייה במשיכה שבעט בה ברגליו והולכת מחמתו דדרך רוכבי סוסים: היינו מנהיג. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: **פרי גווני מנהיג.** דאי אשמעינן בשני מנהיגים דיחלוקו לא היינו יודעים להאי מהו דתימא כו': חמור דרכו בהגהה וגמל דרכו במשיכה: **במדה**

ממנו בפנינו לקנותה וקאמר שמואל אחד מינייהו דלא קני ומאן דחטף שפיר חטף ומבצעא ליה לרב יהודה כהי מינייהו: **מנהיג לחודיה מי איכא למאן דאמר דלא קני.** הא משיכה היא זו ובהמה נקנית במשיכה *ומאי מיבצעא ליה לרב יהודה אי ודאי אמר שמואל אחד מינייהו דלא קני ברכוב הוא דקאמר דקסבר משיכה בעינן שתעקור יד ורגל כדאמרינן בקדושין (דף כג:): **אלא רכוב במקום מנהיג.** שניהם צאים לפנינו זה רכוב וזה מנהיג זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי אמר שמואל חד קני ומבצעא ליה לרב יהודה היכא דאיתנהו לתרוייהו הי עדיף רכוב עדיף דהא תפיס בה וכי אמרינן משיכה קני היכא דליכא רכוב אבל במקום רכוב לא: או דלמא מנהיג עדיף דקאולא מחמתיה. והיא הגדולה בקנין: **למאן אי לר"מ כו'** עד לרבנן לא גרס: נחזי אנן. אית לן למפשט משמעתא דמר שמואל כהי מינייהו אמר: **המנהיג.** בשור וחמור: פוטרי. קסבר לאו מידי בעיד: **ומדאפק שמואל כו'.** ש"מ סבירא לשמואל רכוב לאו מידי מעשה עבד ומשום דיחיד ורבים הלכה כרבים אפכה למתני' לאוקמה פטורא כרבנן: הכי גרסינן **שמע מינה ס"ל לשמואל רכוב לחודיה לא קני.** ולא גרס לרבנן: והא זמנין סגיאין אמר. להא שמעתין נחזי אנן: ולא אמר. לן. אלא משמך למפשט אמת ספיקו דרב יהודה: **אכילא.** אמת הוא אמר לי נחזי אנן וחזר אני שאמרתי לו היכי תפשוט מר רכוב מיושב בקרון: **מוסירה.** קבישטריא: **מוסירה אינה קונה.** במציאה עד שיוליכנה ותעקור יד ורגל. ואע"ג דבמסירה קני כדמתן (קדושין דף כה:)

בהמה גסה נקנית במסירה לגבי מציאה לא קני כדאמרינן טעמא

א) כלאים פ"ח מ"ג,
ב) במשנה שם לתא להק
ג) מיתות את היושב בקרון,
ד) ע"י מוסף צ"ב ע"ש: ד"ה
אחיהו (ז) לעיל ב.
א) [קדושין כה: ז] ו' צ"ב
מב. א) (ז) ע"ין רש"י.

גליון הש"ס

גמ' רבוב. ע"י תוי"ט פ"י
משנה ג' דמרים ד"ה אביה
ועלה: תוס' ד"ח פ"ג פ"ג
וב' פ"ג פ"ד מ"ב ח"ב
מתני'. כעין זה בכתובות
דף ל"ה ע"א ופי' אביה
למ"ד חייבי מיתות שוגגי
חייבי ובמס' שם: שם
ד"ה רבוב וכו' אין
לפריש. ע"ין משנת
מס' ש"ד ד' ע"ן ס"ג:
שם ד"ה או יבוי ובסיפא
אין לחוביה. קשה לי במה
דלמרי' לעיל ע"א אלא
מסיפא בומן שהן מודים
כו' וי"מ המנביה מציאה
לחבירו מני"ל דהן מודים
קאי אכבניה מציאה
ומודים שהגביהו יחד
וטופח מזה המנביה
לפריש. ע"ין משנת
דלמא קאי על אחד רכוב
ואחד מנהיג דמודים שקנו
יחד כזה וטופח מזה דרכוב
במקום מנהיג קנה:

לעזי רש"י

קבישטריא
[קבישטריא א]. אפסר.

מוסף רש"י

המנהיג. שני מייס יחד
קאריס וזוים כוללת שם
משא (דברים כב ז).